

Arrest

nr. 280 327 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Tirana. In maart 2018 kwam uw vader dronken thuis. Hij werd boos en sloeg u, uw moeder, uw zussen en uw broer. Uw moeder diende hiervoor klacht in bij de politie. Zij kreeg een beschermingsbevel van de Albanese overheid om te voorkomen dat uw vader iets tegen uw familie zou kunnen ondernemen. Uw vader werd gedurende een week opgesloten in de gevangenis. Terug thuis vertelde uw vader dat hij geld had betaald om vrij te komen. Op 15 mei 2018 was u onderweg naar school toen u door vier gemaskerde mannen ontvoerd werd. U werd door hen verdoofd. Toen u wakker werd bevond u zich in een kamer met een dertigtal ander

jonge meisjes. U begon te roepen en te vragen waar u was. U werd hierop door een gemaskerde bewaker geslagen. De aanwezige meisjes vertelden u dat u in een prostitutienetwerk was terecht gekomen. Iedereen kreeg een alias. U werd A. (...) genoemd. Een half uur nadat u ontwaakt was werden er van u foto's genomen die bestemd waren voor mannen die gebruik maakten van het prostitutienetwerk waarin u zat. Er werd u verteld dat u de dag nadien als prostitué zou beginnen werken. De dag nadien werd u verplicht om seks met een man te hebben. De man klaagde bij de baas van het prostitutienetwerk dat hij geen goede seks met u had. Hierop werd u verplicht om dagelijks cocaïne te gebruiken. Sindsdien waren de mannen waar u dagelijks seks mee diende te hebben tevreden over u. U vernam van mannen waarmee u seks had dat u zich in Pristina/Kosovo bevond. Nadat u anderhalve maand in Pristina had gewerkt werd u naar een oud motel in Servië gebracht waar u eveneens als prostitué moest werken. Na twee weken werd u terug naar uw vorige locatie in Pristina gebracht. Op 22 juli 2018 vertelde E.(...), een meisje dat net zoals u in de prostitutie was gedwongen, u dat zij een gsm van een klant had kunnen bemachtigen en dat zij via WhatsApp jullie locatie had kunnen doorsturen naar haar oom. Op 23 juli 2018 om 11 uur 's nachts ontsnapte u samen met E.(...) via een klein raampje uit het gebouw waar jullie verbleven. Vijftien meter verder wachtte de oom van E.(...) jullie op. Aan de grens met Albanië raakte de oom van E.(...) in discussie met een politieagent omdat u en E.(...) niet over identiteitsdocumenten beschikten. De oom van E.(...) kocht de politieman om zodat jullie de grens konden oversteken. De oom van E.(...) zette u nadien in het centrum van Tirana af. Op 24 juli 2018 om 4 uur 's nachts kwam u thuis aan. U vernam van uw moeder dat zij van uw verdwijning aangifte had gedaan bij de politie maar dat zij nooit enig nieuws van de politie ontvangen had. Vijf uren na uw thuiskomst ging u samen met uw moeder naar de politie. U vertelde er dat u ontvoerd was en in de prostitutie was beland. De politieman die u te woord stond, antwoordde enkel dat u blijkbaar ongedeerd was en u zich goed voelde. U kon geen aangifte doen van uw ontvoering en de gevolgen hiervan. U keerde met uw moeder terug naar huis. Ongeveer vier maanden later kreeg u een sms-bericht waarin stond dat u uit het prostitutienetwerk ontsnapt was en dat men u zou weten te vinden. Twee weken later kreeg u nog een sms-bericht waarin stond dat u moest terugkeren naar het prostitutienetwerk of dat u anders vermoord zou worden. U werd eveneens een aantal keren opgebeld door een privénummer. U nam echter nooit op en veranderde uw nummer. Op 7 januari 2019 kreeg u een relatie met H.(...) M.(...) (O.V. (...)). Twee of drie weken later vertelde u dit aan uw ouders. Uw vader was woedend dat u een relatie had met iemand die Rom was. Uw vader sloeg u. Hij eiste dat u uw relatie met M.(...) stop zou zetten of anders zou u uit het huis worden gezet. Uw vader vertrok hierop naar Montenegro om er te gaan werken. Drie maanden later kwam uw vader terug thuis. U vertelde hem dat u nog steeds met M.(...) samen was waarop hij u uit de gezinswoning zette. Hierop ging u rond april 2019 samen met M.(...) in een huurwoning in Xhamlliku, een wijk in Tirana wonen. Op 14 maart 2020 was u samen met M.(...) in een café in het centrum van Tirana. Er kwamen drie mannen op jullie afgestapt. U vermoedde dat de drie mannen betrokken waren bij uw ontvoering. M.(...) vertelde u dat het beter was dat u vertrok. Nadat u vertrokken was sloegen de drie mannen M.(...). Omstaanders kwamen tussen beide waardoor de vechtpartij beëindigd werd. U ging dadelijk hierop met M.(...) naar de politie om aangifte te doen van de slagen die M.(...) gekregen had. De politieman aan de balie wilde echter niet naar het verhaal van M.(...) luisteren. Hij verweet M.(...) dat hij een zigeuner was en vertelde hem dat hij moest weggaan. M.(...) drong er op aan dat hij een klacht wenste in te dienen waarop de politieman hem met zijn pistool sloeg. Jullie vertrokken uit het politiekantoor en besloten dat jullie Albanië zouden verlaten. Op 7 december 2021 vertrok u samen met M.(...) met een bus uit Albanië. U reisde naar België waar u op 10 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw relaas legde u volgende documenten neer. Uw paspoort uitgereikt op 19 november 2021 en geldig tot 18 november 2031 en uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient besloten te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Zo kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u op 15 mei 2018 ontvoerd werd, u gedwongen werd om in een prostitutienetwerk te werken en u op 23 juli 2018 kon ontsnappen aan uw ontvoerders (CGVS, p7 + p10). Vooreerst is het erg merkwaardig dat u niet kon vertellen waar exact in Pristina u na uw ontvoering zou opgesloten zijn, hoewel E.(...) de exacte coördinaten doorstuurde naar haar oom die u en E.(...) kwam oppikken aan het gebouw waar jullie ontvoerders jullie vasthielden. U vroeg noch aan E.(...), noch aan haar oom waar jullie exact verbleven hadden. Gevraagd waarom u E.(...) of haar oom hieromtrent niet bevraagde, herhaalde u louter dat u dit niet gedaan had (CGVS, p12). Voorts kon u het bestaan van E.(...) omwille van uw onsamenvhangende en lacunaire verklaringen niet aannemelijk maken. Zo verklaarde u de echte naam van E.(...) –alle meisjes die tewerk gesteld werden in het prostitutienetwerk kregen een alias (CGVS, p7)- niet te kennen. Naar eigen zeggen zou u haar naam ooit gevraagd hebben waarop E.(...) antwoordde dat zij deze niet kon geven. Het houdt echter geen steek dat E.(...) u wel toevertrouwde dat zij vijf maanden voor uw ontvoering in Shkodër door drie mannen werd ontvoerd en dat zij u bovendien toevertrouwde dat zij via haar oom zou ontsnappen uit het prostitutienetwerk en u zelfs meenam tijdens deze ontsnapping, maar u haar echte naam niet zou willen geven (CGVS, p10-11). Gevraagd met welke naam de oom van E.(...) haar aansprak antwoordde u evenmin coherent. Zo verklaarde u eerst dat u zich het niet herinnerde, om direct nadien te verklaren dat haar oom haar naam nooit had gezegd om onmiddellijk daarna plots te verklaren dat hij haar naam één keer noemde maar dat u het zich niet meer kan herinneren omdat u zich niet goed voelde en met u zelf bezig was (CGVS, p13). Bovendien valt het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u tijdens de drie-en-een-half durende rit vanuit Pristina naar Tirana –terwijl u uit het bereik van uw ontvoerders was- noch aan E.(...) noch aan haar oom hun namen of enige andere contactgegevens vroeg. Gevraagd waarom u deze vragen niet stelde, repliceerde u dat u niet wist waarom u dit niet gedaan had waarna u opnieuw aanvulde dat u toen met u zelf bezig was (CGVS, p11 + p13). Dat u niet meer informatie trachtte in winnen over de locatie waar u verbleef en omtrent de personen die uw relaas zouden kunnen staven is des te opmerkelijk aangezien u verklaarde dat u enkele uren nadat de oom van E.(...) u had afgezet in Tirana naar de politie ging met de bedoeling om er aangifte te doen van uw ontvoering (CGVS, p11 + p15). Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw ontvoering blijkt voorts uit uw verklaringen over de manier waarop u aan uw ontvoerders zou ontsnapt zijn. Zo verklaarde u dat u samen met E.(...) via een klein raampje uit het gebouw waar jullie maandenlang door jullie ontvoerders werden vastgehouden kon ontsnappen. Het is echter merkwaardig dat u nooit eerder op deze manier aan uw ontvoerders trachtte te ontkomen. Immers, het raampje langs waar jullie ontsnapten stond steeds in dezelfde toestand in de badkamer die u dagdagelijks gebruikte. Gevraagd waarom u nooit eerder langs dat raam trachtte te ontsnappen, repliceerde u dat u niet wist dat het raam zo gemakkelijk kon geopend worden en dat E.(...) contact had gelegd met haar oom (CGVS, p13-14). Dergelijke verklaringen kunnen echter niet als een afdoende uitleg worden beschouwd voor het feit dat u nooit eerder zou gepoogd hebben om via het raam te ontsnappen aan uw ontvoerders die u maandenlang in de prostitutie zouden gedwongen hebben. Gezien er niet langer geloof kan worden gehecht aan uw ontvoering, kan er evenmin nog geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u sms-berichten en anonieme telefoontjes van uw ontvoerders kreeg (CGVS, p19) noch aan uw verklaringen dat M.(...) op 14 maart 2020 door drie van uw ontvoerders geslagen zou zijn in een café in Tirana (CGVS, p17-18).

Zelfs al zou er enige geloof kunnen worden aan uw ontvoering, quod non, dan nog heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u dat uw moeder aangifte deed van uw ontvoering bij het politiekantoor nummer 4 in Tirana en zij hierna nog vijf of zes keren terug ging naar de politie om te vragen naar een stand van zaken. De politie zou haar telkens gezegd hebben dat indien zij over informatie zouden beschikken zij haar iets zouden laten weten. De politie nam echter nooit contact op met uw moeder (CGVS, p14-15). Voorts verklaarde u dat de politie in hetzelfde commissariaat uw klacht dat u ontvoerd werd en in de prostitutie werd gedwongen niet wenste te acteren (CGVS, p16) en dat een politieman – wederom in hetzelfde politiecommissariaat- M.(...) op 14 maart 2020 met een pistool sloeg toen M.(...) aangifte wou doen van slagen die hij van drie mannen gekregen had (CGVS, p18-19). Echter, noch u noch uw moeder noch M.(...) dienden ergens officieel klacht in wegens de manier waarop de politie jullie heeft behandeld. Jullie dienden noch klacht in bij de dienst interne controle van de politie, noch kaartten jullie het slecht functioneren van de politie aan bij de ombudsman of een ander instantie (CGVS, p16, 19). Aangaande de twee sms-berichten waarin u bedreigd werd door uw ontvoerders en de anonieme telefonische oproepen diende u nooit klacht in bij de politie (CGVS, p16 +p19). Hierbij dient te worden opgemerkt dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen

vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Wat de overige door u aangehaalde problemen betreft – u zou in maart 2018 (CGVS, p19-20) en in januari 2019 (CGVS, p17) geslagen zijn door uw vader- dient opgemerkt te worden dat u het evenmin aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in

geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt vooreerst uit uw verklaringen dat uw moeder naar aanleiding van de slagen in maart 2018 aangifte deed bij de politie en dat de politie wel degelijk optrad. Immers, uw vader werd voor een week in de gevangenis opgesloten en er werd een soort beschermingsbevel – waarover u behalve dat het een recht op bescherming tegen uw vader betrof niets kon vertellen- van de Albanese autoriteiten kreeg (CGVS, p20-21). Dat uw vader vertelde dat hij snel uit de gevangenis kon geraken doordat hij geld betaalde, duidt er niet op dat de Albanese autoriteiten hun werk niet naar behoren zouden uitvoeren. U kon immers niet vertellen wat voor betaling –als die al gebeurd is- uw vader zou gedaan hebben (CGVS, p21) waardoor dit evengoed over een boete of borgsom kan gegaan zijn. Voorts diende u inzake de slagen die u in januari 2019 van uw vader kreeg omdat u een relatie had met M.(...) geen klacht in bij de politie (CGVS, p21). Hieromtrent kan er herhaald worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande ziens wijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt er in deze beslissing immers niet getwijfeld.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon

die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.2. Uit de verklaring van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Albanië vreest voor haar ontvoerders uit het prostitutienetwerk. Tevens vreest zij voor haar vader die haar zou slaan (administratief dossier, stuk 5, map ‘DVZ’, vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5; administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 21).

2.2.3. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen substantiële redenen bijbrengt die aantonen dat, ondanks haar afkomst uit een

veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd. In het bijzonder wordt erop gewezen dat (A) aan de ontvoering, het gedwongen werk in het prostitutienetwerk en de ontsnapping aan de ontvoerders geen geloof kan worden gehecht wegens (i) haar lacunaire kennis over de exacte locatie in Pristina waar zij na haar ontvoering zou zijn vastgehouden, alsook over de werkelijke identiteit van E., de vrouw die haar vergezelde en hielp bij haar ontsnapping uit het prostitutienetwerk, (ii) haar passieve houding om desbetreffend informatie in te winnen bij E. en/of haar oom die hen kwam ophalen in Pristina, en (iii) haar gebrekkige verklaringen over de manier waarop zij ontsnapt zou zijn aan het prostitutienetwerk; (B) zelfs indien er geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over de ontvoering, het gedwongen werk in het prostitutienetwerk en de ontsnapping aan de ontvoerders, *quod non*, hoe dan ook vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partij de mogelijkheden om bescherming te zoeken bij de Albanese autoriteiten onvoldoende heeft uitgeput; en (C) verzoekende partij ook wat betreft de door haar aangehaalde problemen met haar vader onvoldoende of geen beroep heeft gedaan op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die van aard zijn bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij de bevindingen van de commissaris-generaal niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.5.1. Vooreerst betwist verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over de ontvoering, het gedwongen werk in een prostitutienetwerk en de ontsnapping aan haar ontvoerders. Teneinde aan te tonen dat haar verklaringen wel degelijk op waarheid berusten, verwijst zij naar een artikel getiteld "*Prostitution Cases in Albania increased*" van Albanian Daily News d.d. 19 december 2021 waaruit een toename blijkt van feiten gelieerd aan prostitutie in Albanië. Daarnaast duidt zij erop dat slachtoffers van prostitutie, doordat zij lijden aan een posttraumatische stressstoornis (hierna: PTSS), bepaalde traumatische feiten niet meer exact weten. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar een studie inzake de aanwezigheid van PTSS-symptomen bij voormalige prostituees en tevens een internetartikel over de invloed van PTSS op de functies van het geheugen. Ten slotte stelt zij dat tevens rekening gehouden dient te worden met het lange tijdsverloop sinds de feiten.

2.2.5.2. De Raad merkt evenwel in de eerste plaats op dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij nalaat desbetreffend artikel bij te brengen, verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar informatie van louter algemene aard waaruit een toename blijkt van feiten gelieerd aan prostitutie in Albanië teneinde aan te tonen dat haar verklaringen op waarheid berusten. Dergelijke loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De Raad onderstreept vervolgens dat, gelet op de pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing, geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die verzoekende partij aflegt betreffende de ontvoering, het gedwongen werk in het prostitutienetwerk en de ontsnapping.

Vooreerst oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat het uiterst bevreemdend is dat verzoekende partij niet concreet weet waar in Pristina zij zich precies bevond ten tijde van haar gedwongen werk in het prostitutienetwerk, dit terwijl E. nochtans de exacte coördinaten doorstuurde naar haar oom die haar en E. kwam oppikken aan het gebouw waar hun ontvoerders hen vasthielden (notities CGVS, p. 12).

In diezelfde zin is het evenmin plausibel dat verzoekende partij niet de minste concrete informatie kan geven over de werkelijke identiteit van E. en aldus haar bestaan niet aannemelijk kan maken. Ook blijkt uit haar verklaringen niet dat zij ernstige pogingen zou hebben ondernomen om de echte naam van E. te achterhalen. Door verwerende partij wordt gewezen op de passieve houding van verzoekende partij,

alsook op het feit dat zij desbetreffend onsamenhangende verklaringen aflegt. De Raad acht het samen met de commissaris-generaal allerm minst ernstig dat verzoekende partij ook bij de ontsnapping en tijdens de drie-en-een-half uur durende rit vanuit Pristina naar Tirana, terwijl zij uit het bereik van haar ontvoerders was, niet meer te weten kwam over E. en haar oom en hiernaar niet zou hebben geïnformeerd.

Dat verzoekende partij niet getracht heeft informatie in te winnen over de locatie waar zij verbleef en omtrent de personen die haar relaas zouden kunnen staven, is bovendien des te opmerkelijker in het licht van haar verklaring dat zij enkele uren nadat de oom van E. haar had afgezet in Tirana naar de politie ging met de bedoeling om er aangifte te doen van haar ontvoering (notities CGVS, p. 11 en 15).

Ten slotte dragen de verklaringen rond de ontsnapping evenmin bij tot de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag. Dat er geen eerdere ontsnappingspogingen werden ondernomen terwijl het raam in de badkamer steeds in dezelfde toestand stond en zij deze ruimte dagelijks gebruikte, houdt geen steek. Verzoekende partij voert hierbij aan *“dat zij niet wist dat het raam zo gemakkelijk kon geopend worden”* (notities CGVS, p. 13 en 14), echter beschouwt de commissaris-generaal dit terecht niet als een afdoende uitleg.

De door verzoekende partij aangevoerde argumenten zijn niet van aard om bovenvermelde vaststellingen, die betrekking hebben op essentiële elementen van de door haar voorgehouden problemen, te weerleggen dan wel te verklaren.

Verzoekende partij poogt haar gebrekkige verklaringen te verantwoorden met de uitleg dat slachtoffers van prostitutie, doordat zij lijden aan PTSS, bepaalde traumatische feiten niet meer exact weten. De Raad stelt evenwel vast dat de informatie die verzoekende partij dienaangaande bijbrengt louter van algemene aard is en in geen geval kan volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij zelf kampt met PTSS en/of PTSS-symptomen. Uit de door verzoekende partij aangehaalde studie blijkt weliswaar dat slachtoffers van prostitutie vaak te kampen hebben met PTSS-symptomen, doch kan hieruit niet besloten worden dat iedere voormalige prostituee te kampen zou hebben met PTSS en/of PTSS-symptomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat aan de hand van enig medisch attest aan te tonen dat zij lijdt aan PTSS en/of PTSS-symptomen, laat staan dat zij aantoont dat zij omwille hiervan niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Zij het overigens opgemerkt dat verzoekende partij nergens eerder tijdens haar asielprocedure gewag maakte van psychische problemen die het vertellen van een gedetailleerd, coherent en consistent relaas zouden bemoeilijken. In de DVZ-vragenlijst *“bijzondere procedure noden”* d.d. 26 januari 2022 (zie administratief dossier, stuk 5, map ‘DVZ’) maakte zij geen elementen kenbaar die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Ook tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werden geen problemen van die aard aangehaald.

Daarnaast wijst verzoekende partij in haar verzoekschrift nog op het lange tijdsverloop sinds de traumatische gebeurtenissen waardoor het moeilijk is om alle feiten nog exact te weten. Echter is de Raad van mening dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partij zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Het louter tijdsverloop sinds de feiten werpt dan ook geen ander licht op de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties en onaannemelijkheden, noch op haar passieve houding inzake het vergaren van concrete informatie over de locatie waar zij in Pristina werd vastgehouden en over de personen die haar relaas zouden kunnen bevestigen.

Op basis van voormelde motivering volgt de Raad dan ook het standpunt van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partij betreffende de ontvoering, het gedwongen werk in het prostitutienetwerk en de ontsnapping.

2.2.6. Ten gevolge van de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij aangaande de ontvoering, het hieraan verbonden gedwongen werk in het prostitutienetwerk en de ontsnapping, besluit de commissaris-generaal op goede gronden dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de gebeurtenissen welke aan deze feiten zouden verbonden zijn. De Raad volgt de commissaris-generaal welke stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen van verzoekende partij dat zij sms-berichten en anonieme telefoontjes van haar ontvoerders kreeg (notities CGVS, p. 19) en dat M. op 14

maar 2020 door drie van haar ontvoerders geslagen zou zijn in een café in Tirana (notities CGVS, p. 17 en 18).

2.2.7. Daarenboven, zelfs indien enig geloof kan worden gehecht aan deze door verzoekende partij voorgehouden problemen, *quod non*, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal terecht aanhaalt dat verzoekende partij niet alle redelijkerwijze verwachte stappen heeft genomen om hulp te zoeken bij de veiligheidsinstanties in Albanië. Zij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat zij voor bovenvermelde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Waar verzoekende partij de in de bestreden beslissing gedane bevindingen inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden tracht te weerleggen door te wijzen op een inefficiënte toepassing van de regels door de Albanese veiligheidsinstanties, en desbetreffend lijkt te citeren uit een rapport, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende part geen enkele bronvermelding doet, waardoor de herkomst van deze informatie niet duidelijk is en niet kan worden nagegaan. Bovendien wordt in de passage die verzoekende partij citeert slechts verwezen naar informatie uit rapporten van 2005 en 2010, waardoor deze uiteenzetting hoe dan ook reeds gedateerd is. Deze informatie kan dan ook geen enkele afbreuk doen aan de recentere informatie waarnaar verwerende partij dienaangaande in de bestreden beslissing verwijst, met name de “COI Focus” betreffende “Albanië – Algemene Situatie” van 15 juni 2020. Verder merkt de Raad op dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch neemt dit niet weg dat uit de beschikbare informatie niettemin blijkt dat Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat ook wat betreft corruptie de nodige stappen worden gezet en er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. De Raad wijst er hierbij nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geen resultaatsverbintenis in.

De Raad onderstreept bovendien dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Gelet op bovenstaande bevindingen inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden, komt het aan verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat het haar in Albanië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij echter, gelet op wat volgt, manifest in gebreke blijft.

Weliswaar verwees verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud naar de slechte manier waarop zowel zij, haar moeder als haar verloofde M. behandeld werden toen zij zich tot de politie richtten (notities CGVS, p. 14-6 en 18-19), doch wordt in de bestreden beslissing de dienstige bemerking gemaakt dat dit

steeds in hetzelfde commissariaat was en dat zowel verzoekende partij als haar moeder en M. nagelaten hebben ergens een officiële klacht in te dienen tegen de manier waarop de politie hen behandelde. Noch dienden zij klacht in bij de dienst interne controle van de politie, noch kaartten zij het slecht functioneren van de politie aan bij de ombudsman of een andere instantie (notities CGVS, p. 16 en 19).

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekende partij nooit klacht indiende aangaande de twee sms-berichten waarin zij bedreigd werd door haar ontvoerders en de anonieme telefonische oproepen. Zoals ook terecht overwogen wordt door verwerende partij, spreekt het voor zich dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die hierop een ander licht werpen.

2.2.8. Wat ten slotte nog de overige aangehaalde problemen betreft, *i.e.* zij zou in maart 2018 en in januari 2019 geslagen zijn door haar vader, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekende partij ten tijde van haar vertrek uit Albanië samenwoonde met haar verloofde M. nadat zij rond april 2019 door haar ouders uit de gezinswoning werd gezet. Zij woonde aldus reeds sinds geruime tijd niet meer bij haar ouders. Nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij nog concrete problemen heeft gekend met haar vader nadat zij uit haar ouderlijke woonst werd gezet. Zij geeft expliciet aan dat haar vader haar niet meer geslagen heeft nadat zij is gaan samenwonen met haar partner M. (notities CGVS, p. 17). Gezien er zich geen nieuwe feiten hebben voorgedaan nadat verzoekende partij de voormalige gezinswoning heeft verlaten rond april 2019 tot haar vertrek uit Albanië in december 2021, maakt zij niet aannemelijk dat deze feiten zich zouden herhalen.

Daarenboven dient erop te worden gewezen dat de commissaris-generaal op dit punt verwijst naar zijn eerdere conclusie waarin hij stelt dat verzoekende partij onvoldoende of geen beroep heeft gedaan op de veiligheidsinstanties in Albanië. In dit verband wordt door verwerende partij dienstig verwezen naar de “COI Focus” betreffende “Albanië – Huiselijk geweld” van 13 oktober 2017, waaruit blijkt dat ook wat betreft het fenomeen van huiselijk geweld, ofschoon er ook hier nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, de Albanese autoriteiten meer en meer aandacht hieraan besteden en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zoals hierboven reeds uitvoerig werd vastgesteld, brengt verzoekende partij geen andersluidende informatie bij die van aard is de bevindingen in de bestreden beslissing inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden te weerleggen. Het komt dan ook aan haar toe *in concreto* aan te tonen dat het haar niettemin aan nationale bescherming ontbeert in Albanië, alwaar zij echter niet in slaagt. Immers worden in dit verband in de bestreden beslissing volgende pertinente vaststellingen gedaan die verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid laat: *“Zo blijkt vooreerst uit uw verklaringen dat uw moeder naar aanleiding van de slagen in maart 2018 aangifte deed bij de politie en dat de politie wel degelijk optrad. Immers, uw vader werd voor een week in de gevangenis opgesloten en er werd een soort beschermingsbevel – waarover u behalve dat het een recht op bescherming tegen uw vader betrof niets kon vertellen- van de Albanese autoriteiten kreeg (CGVS, p20-21). Dat uw vader vertelde dat hij snel uit de gevangenis kon geraken doordat hij geld betaalde, duidt er niet op dat de Albanese autoriteiten hun werk niet naar behoren zouden uitvoeren. U kon immers niet vertellen wat voor betaling –als die al gebeurd is- uw vader zou gedaan hebben (CGVS, p21) waardoor dit evengoed over een boete of borgsom kan gegaan zijn. Voorts diende u inzake de slagen die u in januari 2019 van uw vader kreeg omdat u een relatie had met M.(...) geen klacht in bij de politie (CGVS, p21). Hieromtrent kan er herhaald worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.”*

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT